

Hãy đến hỏi ở hàng :

Chủ xe hơi, người muốn mua xe hơi...

GARAGES INDOCHINOIS

1, RUE LEFEBVRE — SAIGON

Giá mới của xe : 8-40 và 42 C. V. hiệu "Turcat-Méry"

11 điều nghị-án của HỌC-SINH VIỆT-NAM

TA Ở NƯỚC PHÁP

Hồi tháng 9 mới rồi, học-sinh ta lưu học ở khắp các tỉnh bên Pháp họp Đại-hội-nghị (Congrès) tại Aix-en-Provence. Đó là một giây đoàn-thể thứ nhất, rằng bù một học-sinh ta bên Pháp vậy.

Cái quang-cảnh vui vẻ và sôi sảng trong cuộc hội-nghị này thế nào, chẳng nói, chắc ai cũng lường biết. Nay chỉ lược thuật về cuộc hội-nghị ấy, cho xướng ra 11 cái nghị-án như sau này :

1. Cái nền giáo dục của Chính-phủ Pháp lập ra ở Đông-Dương hiện nay, đã thay vào cái nền giáo dục cũ của ta, thật là không hiệp với cái trình độ và cái lòng mong muốn của dân chúng ta. Những trường học ấy không những không hiệp mà lại thiếu thốn nữa. Hội-đồng đã tuyên bố việc ấy cho dư luận và Chính-phủ biết và quyết định xin Chính-phủ lập những trường học hiệp với cái trình độ và lòng sục-nghuyện của người nước ta.

2. Hội sẽ lập một cái hội ở Marseille để tiếp xúc các học-sinh ta mới sang tới Pháp.

Quỹ hội sẽ như các môn tiền quyền của tư gia hay của các hội học-sinh.

3. Hội-đồng sẽ họp suốt các hội học-sinh hiện có ở Pháp lại để làm một Liên-hiệp tổng-hội (La Fédération générale). Hội-đồng quyết tâm sẽ do các hội trường những hội kia lập nên. Quỹ hội sẽ như ở tiền góp của các hội viên và tiền quyền của các tư gia.

4. Hội-đồng định lập một quỹ làm « danh dự tài-khoan » để cho các học-sinh nghèo vậy. Quỹ đó sẽ như ở tiền quyền của cha mẹ học-sinh, tiền góp của chư học-sinh và tiền trợ cấp của Chính-phủ thuộc-địa.

5. Các viên hội trưởng ở các chi hội các tỉnh phải trong năm cho các học-sinh ta. Hội lại sẽ tìm những người tài và người ta có đủ tư cách để làm đỡ đầu cho các học-sinh.

6. Hội-đồng sẽ lập những chi hội ở các tỉnh lớn bên Pháp để thông tin cho các cha mẹ học-sinh. Các chi hội ở Pháp sẽ do các hội học sinh lập ra, còn các chi hội ở Đông-Dương thì sẽ do các hội Khuyến-học lập ra.

7. Hội sẽ lập một tờ báo gọi là *Semaine Indochinoise* để đăng những bài diễn-văn của các người Việt-Nam học ở khắp nước Pháp. Sự cần cần thiết trong việc cải-lương giáo-dục cho người Đông-Dương muốn là sự học sừ và văn-chương của nước mình. Sự học đó cần phải biết chữ nôm, chữ Phạn và chữ Pali; còn một sự cần thứ hai nữa là sự luyện cho người mình có một cái tư tưởng phẩm bình. Máy việc này cần phải có chính-phủ giúp đỡ cho mới được.

Hội đồng lại yêu cầu rằng : những tờ văn của nhà vua từ xưa đến nay vẫn đóng cửa không cho công chúng vào thì nay sẽ mở cửa cho thiên hạ vào xem, những hội-đồng dịch sách và in sách về lịch-sử sẽ lập ra cho các nhà học-giả có tài liệu mà làm việc; sự bắt buộc người mình phải học lịch-sử, tiếng Việt-Nam sẽ đem dùng làm môn phụ thuộc trong nền sự học, mong rằng chính-phủ Đông-pháp sẽ sẵn lòng làm những công việc cải-lương cho ích lợi của ta.

9. Hội đồng sẽ theo một cái mục đích có tài lượng mà tuyên bố rằng những học-sinh ta ở Pháp phải để nhà Đông-Pháp học-xã (La maison Indochinoise) tại Paris cho các học-sinh ta hiện nay ở trong nước mà không đủ sức đi học được.

10. Nghị vi trong nước ta thiếu trường, mà chính-phủ lại làm khó khăn cho sự học-sinh sang pháp đi học, và trong nước hạn chế việc lập

TÌNH-THẾ NƯỚC Y-phá-Nho chắc sẽ thay đổi

Việc nước Y-phá-nho chắc sẽ thay đổi to, mà cái đời ông Primo de Rivera cũng sắp hết rồi.

Từ một bất kỳ năm nay, nước Y-phá-Nho ở dưới chính-thể độc đoán (La dictature), chính-lưu chỉ do một người làm — là ông Primo de Rivera — muốn làm sao thời-lâm, không ai được cãi, thanh ra nhơn dân mất cả tự-do và bị áp-chế dữ-lâm. Đã thế, việc ngoại-giao lại thất bại hoài. Ông Primo de Rivera là một người vô-lên không khéo về cách chính-trị, cho nên muốn bắt chước như ông Mussolini nước Ý mà không xong. Thành ra ở trong chẳng làm xong được việc gì, mà ở ngoài thời bị nhục với các nước.

Vua nước Y-phá-Nho là Alphonse XIII, là ông vua lâm-thường, chỉ ôm cái hư-vị mà thôi, không biết gì về chính-sự cả. Hình như có ý sợ ông Primo de Rivera, (năm trước đã có hội người ta nói là ông Primo de Rivera định cướp ngôi vua), cho nên trao cho ông nhiều cái quyền lớn-lâm. Như là mới rồi trao cho ông quyền từ-chức lại nghị-viện, tuy ông muốn lựa chọn ai làm nghị-viện thì làm, không phải do cách bầu cử. Các nước chuyên chế này làm vậy, là để cho trong nghị-viện đều là người chọn tay trái mặt của mình, vậy muốn làm việc gì thì làm, không ai phản-đối được cả.

Nhưng hiện nay trong nước Y-phá-nho nổi lên phong-trào phản-đối với cái chính-thể độc đoán dữ-lâm, nên chỉ để qua, nên chỉ ông Primo de Rivera lựa lấy 400 ông nghị-viện để bắt chước cái nghị-viện để từ-chức lại nghị-viện của mình không được. Mọi rồi lại có một bọn đi giật ống, máy phước cho ông sống sót.

Còn có một việc này, có quân hệ sinh từ đời ông Primo de Rivera và cái chính-chế của nước Y-phá-Nho, là cái vấn đề Tanger. Nếu ông làm xong thời hạn chẳng quyền binh mới còn.

Tanger là đất thuộc vào xứ Maroc ở Phi-châu, mà lại nằm vào trong đất bảo-hộ của nước Y-phá-Nho, nhưng mà các nước liệt-cường đã lấy làm đất chung của các nước, hay gọi là miếng đất quốc-terné (Territoire international). Sau khi việc Maroc bình yên rồi thì, nước Y-phá-Nho có định đòi lại miếng đất đó mãi mà không xong, là vì nước Anh và nước Pháp không chịu. Mới với ông Primo de Rivera sang Anh để điều-đinh với ông Ngoại-giao Tổng-trưởng nước Anh là Chamberlain, nhờ nói với nước Pháp giúp. Nhưng vì tất cả xong.

Còn vi đất Tanger, mà năm ngoài nước Y-phá-Nho ra hội Liệt-quốc ; năm nay lại muốn vào.

Ấy cái sống chết của ông Primo de Rivera và chính-chế nước Y-phá-Nho đều ở cái vấn đề Tanger đó. Nay hãy chi nên biết là cái phong trào cách-mạng ở bên Y-phá-Nho to-lâm, mà cái phong-trào cách-mạng ấy thiên về dân-chủ, vậy nên không duy trì thể nào cho khéo ra, thời chẳng những ông Primo de Rivera về nước, mà ông Alphonse XIII không chừng cũng là ông vua thất-nghiệp mà thôi.

trường tư, vậy nay Hội-nghị đồng thanh yêu cầu chính-phủ :

1. Để cho ta có quyền tự-do dạy học ;

2. Cho ta được tự-do sang Pháp đi học ;

11. Nghị vi việc học của anh em ta bên Pháp còn lớn bổng quá, vậy khuyến anh em nên lưu ý về việc học chuyên môn, nên mong mở miêng cho anh em ta về mặt chính-trị, kinh-tế và xã-hội.

THỊ-TRƯỜNG TIÊU-TỨC

GIÀ BẠC	
Ngày 9 novembre 1927	121 70
GIÀ LỬA	
Ngày 9 novembre 1927 (kê 100 kilos)	
Vinhlong	5 65
Phuoclat, 16 novembre	5 58
Batrou	5 66
Batrou	5 81
Cambodge, thứ 1 tháng	4 68
Cambodge, thứ 2 tháng	3 38
GIÀ GẠO (kê 100 kilos)	
Gao số 1	5 80
Gao số 2	2 15
Gao số 3	7 35
TIN TÀI	

Tàu lớt

Ở PHÁP SANG
Amboise, 11 novembre
Pauillac, 16 novembre
Le Cap St. Jacques, le 26 novembre.

Ở BẮC VÔ
Claude Chappe, 13 novembre

Ở NHẬT VÀ TRUNG-QUỐC LẠI
Général Metzinger, 11 novembre
Sphinx, 25 novembre

Ở SINGAPORE
G. G. Roume, 16 novembre

Tàu chạy

SANG PHÁP

G. Metzinger, 15 novembre
Sphinx, 25 novembre

RA BẮC-KỲ
Claude Chappe, 17 novembre
Amboise, 14 novembre

Le Cap St. Jacques, le 30 novembre.

SANG TÀU VÀ NHẬT

Paul Lecat, 19 novembre
SANG SINGAPORE
G. G. Roume, 20 novembre

ROGER DELATOUR

Docteur en Droit
Ancien Conseiller Rattaché
à la Cour des Comptes
Conseil Technique et Financier
Constitution de Sociétés Contentieux
Représentations Industrielles
et Commerciales
16, rue Combarbert, 16
SAIGON

MỘT VỤ KIẾN-RÁT BÙN CƯỜI

Tại thương-thần ở Londres là kinh đô nước Anh mới xử một vụ kiện rất buồn cười.

Có một nghiệp-chủ kia, nhà môn bồ-đâu, đầu đem thừa người ở gần nhà rằng cứ để mèo tới ăn phá hết bồ-đâu của y. Trong đó y xin tòa xử người hàng xóm có mèo ấy phải đến tiền phí tổn cho y.

Toà bác đơn anh ta và phán rằng : phán miễn nước Anh có quyền bắt bắt đợ hồ của thi ần.

Lên văn. — Nếu mèo mà biết chữ thì thấy mấy lời phán-đơn ấy chắc không khỏi cười ngất ! Nó của gì toa cho phép nhơn hân mới dám xư bố cầu !

MỘT TỔ YẾT-THỊ LẠ DỒI

Mới rồi, bên Pháp có một tỉnh nhỏ mới cho. Ban hội đồng tổ chức ra hội chợ ấy có đăng vào các báo mấy hàng cáo bạch như sau này :

Cáo bạch cùng mấy anh an cấp

« Xin nói trước cho mấy anh an cấp và mấy tay học cony biết rằng : Hội chợ có cảnh gác cả ban đêm, đã dùng đủ phương pháp để phòng « bị, khiến cho mấy ngài không làm « gì được nữa.

« Việc của ngài.

« Nếu mấy anh coi tờ cáo bạch làm « thường, lời dạy giờ nghề ra, là có lý đếu thần, thời chớ có trách.

Agents exclusifs :

LUCIEN BERTHET & C

68, Boulevard Charner. — SAIGON

Xe máy hơi hiệu ALCYON

Chạy một giờ hai mã lực — 2 cấp giá 220 \$
Kiểu du lịch — 3 mã lực — 2 cấp — 340
Kiểu du lịch thương-dòng — 4 cấp — 580

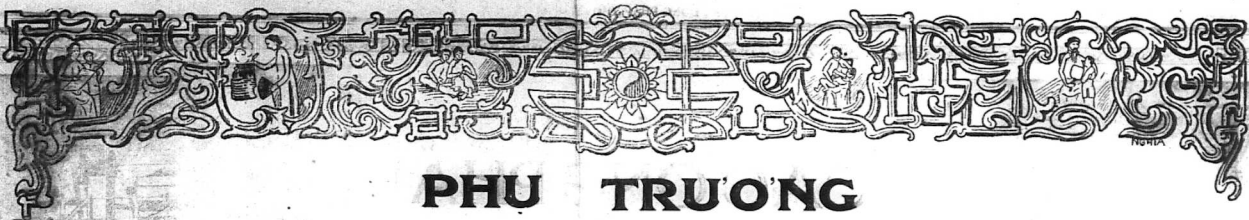
Bán tại hãng L. Caffort
Saigon-Namvian

HẦY HÚT THUỐC CA-LOP

Saigon. — Imp. Commerciale, C. Ardin, rue Calinal

Le Directeur-Gérant : Nguyễn-Kim-Binh.

Kho sách bảo xưa Quán Văn Đường 28-Jan-2022

PHU TRUONG PHU-NU' VA NHI-DONG

NU' QUYEN

Từ khi mới bắt đầu mở tờ phụ-trương, Phụ-nữ-thêm vào Đồng-Pháp Thời-Báo, thì chúng tôi đã có hứa dân dân rồi sẽ bàn đến nữ-quyền; và lại cũng đã nói rằng: «nghe đến chữ quyền cũng đã buồn, huống chi «nữ-quyền», thì thật đáng buồn cười, song ai dám chắc rằng không quyền, thì chẳng nên biết đến quyền?».

Bởi vậy cho nên hôm nay chúng tôi xin y ước mà nói sơ qua hai chữ «nữ-quyền» cũng cái hiện trạng về việc vận động trong nữ giới, thì xem cái nữ-quyền ngày nay ra thế nào cho chi em hiểu rõ.

AI cũng đều biết «nữ-quyền» là quyền của người dân bà. Vậy thì xưa nay dân bà không có quyền gì trong xã-hội hết hay sao?

Chẳng kể chỉ những tay giai nhân quốc sắc, vài tiếng cười cũng đủ làm cho nghiêng thành nghiêng nước; những trang tài tử, một lá thư mà mình cầm cho cha, một bức vẽ mà mình cầm cho mẹ, lại chỉ như thành Troie mà lúc này tro tàn tan nát cũng chỉ vì một mình chi Hêlene. Xưa nay sự sách động lại còn chép lầm chuyện cho ta thấy cái thế lực của dân-bà trong xã-hội là lớn biết dường bao.

Vậy thời từ xưa nữ-quyền vẫn đã có, lựa đến ngày nay mà hỏi xem coi thử có quyền cũng chẳng nghĩa là gì?

Ngày nay chúng ta mà nói đến chữ «quyền» tức là quyền tham dự vào chính trị trong một nước.

Cái quyền chính trị thì thật là một chuyện rất mới chăng những cho dân-bà, mà cho dân-ông cũng thế thôi.

Trước khi chưa xưng chủ «dân-quyền» thì bao nhiêu những tay danh-thân lương tướng ra ngang dọc trong một đời, phần nhiều đều là những người tay sai cho các vị đế vương trong một chỗ, kỳ thiết cũng chẳng có đặc quyền gì. Huống chi trang bình dân thì còn mong gì là «quyền».

Duy từ khi có chính thể «dân-quyền» thì mới có cái thuyết «dân-quyền»; có cái thuyết dân-quyền mới sinh ra cái phong trào «nữ-quyền» mỗi ngày mới tràn ngập cả thế-gian; chẳng những một mình dân-bà Âu-Mỹ lo vận động chống tranh quyền với dân-ông, mà cho đến dân-bà

Cô Margaret Bevan mới được cử làm một thành-phố thị trấn bên nước Anh.

Cô đứng đầu một hội từ-thiện trong năm cho 5 vạn đơn cho nít vô thân nhân.

Phi-châu, dân-bà A-châu cũng chen vai nối gót với chi em đã trắng.

Người phương Tây nói rằng «Chánh thể dân-quyền nghĩa là vật gì cũng của dân, dân lo lấy rồi thì dân hưởng lợi». Còn như phong-tục người phương Đông ta thì lại đều xa lánh chánh-quyền lắm cho cao thượng. Dân-ông đã thế, huống chi dân-bà. Cá người phương Đông còn như thế, huống chi riêng phần nước Việt-nam ta.

Vậy nên mới khi ta nói đến «nữ-quyền» thì tất phải dân-chúng dân-bà Âu-Mỹ mà làm tài-liệu kế cứu. Song chi em ta cũng phải hiểu trước rằng tuy cái phong trào «nữ-quyền» đã thành phát bên Âu-Mỹ như thế, mà cũng còn làm người, dân-ông vậy, dân-bà cũng vậy, còn hay công kích một cách rất kịch liệt, chưa chịu sự «nữ-quyền» là một điều phải cần có trong xã-hội kim-thời.

Vậy mà nay ta hãy tạm để điều nầy sang để nói về cái vấn đề nữ-quyền lại kỹ sau. Bây giờ, chi xin cùng chi em thử xét cái «nữ-quyền» trong thế giới ngày nay coi đã kết quả ra sao rồi.

Nhờ đó có công vận-dòng, nên cái vấn đề cho dân-bà tham dự vào chính sự cũng đã thành hiện rất nhiều.

Trong năm 1917, các nước bên Mỹ-châu, như Indiana, Ohio, Northdakota, Kansas, New-York đều đã cho dân-bà có quyền tuyển cử.

Qua năm 1918, Hạ-nghị-viện nước Anh cũng đã bỏ đến 274

là thành tự với 25 lá mà định cho dân-bà tham dự vào chánh-quyền trong nước; rồi đó Thượng-nghị viện cũng đồng ý theo. Bởi vậy nên chỉ trong nghị-viện Hồng-mao đã có nhiều tay cán quốc tham nghị với dân-ông. Chỉ khác dân-ông có một điều là phải đứng 30 tuổi và có quyền tự chủ lấy mình mới được cái đặc quyền ấy.

Chỉ như bên Nga-la-Tur háy giới thì dân-ông dân-bà cũng chẳng khác gì nhau hết. Lại về mới cách 11 ngày thì đã có tin bên thành Moscow cho hay rằng đảng cộng-sản mới định cho cả dân-bà trong nước đều có quyền vào làm đảng-viên như dân-ông vậy.

Chiều theo hiến-pháp của Đức trong năm 1919 thì con trai, con gái hệ đứng 20 tuổi thì đều được quyền-tuyển cử và ra ứng cử như nhau.

Nước Thụy-tiên (Suisse), nước Tây-lợi-thời (Belgique) cũng đều ra chịu cho dân-bà được quyền tuyển cử.

Bên nước Hà-lan (Hollande) cũng vậy, cũng có quyền tuyển cử.

Đến năm 1920, thì hiến-pháp nước Áo lại định cho con trai con gái hệ đứng 20 tuổi sắp xếp thì đều có quyền tuyển cử như nhau. Nước Phô-lô-si cũng noi theo gương ấy.

Nói đến Âu-châu, trừ ra như Tây-ban-Nha, Bồ-đào-Nha, cũng một ít nước nhỏ nhỏ, thì chỉ duy nước Pháp là một tay thủ xướng «Nữ-quyền» mà lại chậm trễ hơn hết. Mới đến năm 1919 mới có điều luật chịu cho dân-bà được quyền tuyển cử trong các thành phố mà thủ Sự-chính trẻ ấy cũng vì viện Kỳ-lão bên Pháp đều là tay thủ cựu, nên ít ư ư đều gì duy tân; mà cũng bởi các Chánh-dăng bên Pháp cũng chưa chắc hẳn dân-bà mà được quyền tuyển cử rồi thì thế lại cho ai, cho đảng nào. Vì vậy lẽ ấy mà thành ra cứ đứng đàng mai.

Còn Á-châu ta, thì náo Ấn-độ, náo Ba-tư, náo Thổ-nhĩ-Kỳ cũng đều đã có nhiều tay khi xướng «Nữ-quyền» mà cũng đã thành công đáng ít nhiều.

Nhật-bôn; thì trong năm 1922 là năm lập tờ gọi rằng «Tri-an kinh sai phí» cũng đã cho dân-bà có quyền lập hội chính-trị (thế là hơn dân-ông An-nam).

Qua đến Trung-quốc, kể từ nam dân chủ quốc, thì đã có mấy tay nức-nức như Dương-quân

TẶNG CHO CÁC TRÒ EM Trò chơi

Mấy trò chơi biểt thì sao mà thường người ta lại trong lòng không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

Như có muốn thử cho các biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không? Vì biểt nước mà không ngoài lòng không?

It món đồ Tây

Có nhiều chi giới thư đến báo em chi rõ mấy món đồ đáng đáng rầu rầu Tây như những lá: Truffle, Tây đã bán mà Truffle là một thứ đồ ăn bên mình không có, cứ đến nhà hàng mà hỏi thì họ bán ngay cho. Và phải nhớ những khi làm farce (những) không có Truffle thì dùng đồ trái phùng-lích cũng tiện. Chi như Tây họ, thì tức là một thứ mới trong ông xướng bô, khi mình nấu «soupe» «nho mềc ra dạng dĩa là đủ.

Thời hôm nay em lại xin nói qua các món đồ Tây.

Tôm hùm thỏ «Lion-Lep» (L'angouste à l'Americaine).

Sườn dẻ: 50 cò-ran-lơ - Ba cò Carottes - 3 củ hành - vài tẹp tỏi - ngò tây - một chút dầu hương - 1 lít nước Bouillon - nửa chén rượu trắng - một ly rượu Cognac - 20 cò-ran-lơ - một chút muối.

Cách nấu: Trước hết phải băm Carottes, hành tỏi, lá thơm, ngò tây chung lên với nhau, rồi bỏ 30 cò-ran-lơ vào son chiên cho vàng, bỏ tiêu, muối vào; để vậy nấu cho được vài phút.

Chế một lít nước bouillon và nửa chén rượu trắng vào, rắc tiêu và rồi để nấu cho được bốn giờ đồng hồ.

Nấu xong đem ra tay lược cái nước đi.

Đem tôm hùm, ra chế một chén dầu hành, một muỗng cà phê muối, rồi đem chiên với lửa nhỏ, cho đến chín, rồi đem chiên với lửa nhỏ, cho đến chín, rồi đem chiên với lửa nhỏ, cho đến chín.

Chén rồi lấy một ly rượu Cognac chế vào rồi đem chiên với lửa nhỏ, cho đến chín, rồi đem chiên với lửa nhỏ, cho đến chín.

Trên cho thiết để, chừng 25 phút; để nước trong son ra, rồi để tôm cho ráo nước.

Chừng đó lấy 25 cò-ran-lơ, 2 cò-ran-lơ bỏ vào son nấu với nhau, rồi bắt lên bếp nấu chừng vài phút mà phải nhớ mà danh cho thiết đều đứng để ở trên.

Đều rồi, chế vào một lít nước cá-tô-mêch (thứ ca này có bán sẵn, có sẵn nước tomato - chế chừng một vài nhúm muối).

Xong hết, thì bắc lên bếp, nấu vừa hơi sôi thì bỏ mấy tay hành băm, tôm hùm vào và đem đun một chút cho thơm.

Đến vậy nấu lửa vừa đun chừng một giờ rồi đem thì ăn được.

Lời dặn: Món tôm này ngon lắm. Như muốn ăn với cơm thì nấu cho nước khá khô mới được.

Mấy bữa nay, em nói sơ qua cũng được mà làm món rồi. Đến kỳ sau em lại sẽ nói đến các món ăn, các tiếp khách cho vui mới cuối: cho học được trong bếp học thiết cũng buồn quá.

MẠNH-QUANG

Cuộc thi giải trí

1 8 5 7 9 7
3 4 2 6 2 1
6 1 5 3 9 8

Với 18 số trên đây, phải sắp làm ra 2 hàng số. Mỗi hàng số 9 con. Hàng nào cũng cùng con số 45. Sắp cách nào cho hai hàng số ấy lại từ trái vào phải cùng thành ra số 45.

VĂN-UYỄN

HAI TRÒ NHỎ VÀ TRÁI BƯA

Nực cười hai câu bé con, Cùng nhau buổi học lon son đi trường, Thấy cái bừa, giữa đường lán lóc, Cầu trước kia lại thốc cùn tay, Cầu sau giăng cái, toan xoay, Mắt tao trông thấy, trái này của tao! Cầu kia rằng: có lẽ nào!

Tay tao lại được có sao của mày? Cũng vì mất, vì tay cái bừa, không ai nhường cho nhà cho ai. Hay đâu có dựa tinh đời,

Nhà nghe chạy lại oán lời đời bên, Sầu đau, hân mồi trái bừa, Xé làm đôi, dùng giữa chẹn vòng, Rằng: «Tao phân xử chi con, Chín hai miệng vô thì không kém nào, Con năn nui cho đầu tay này, Vong tao xử xết việc này,

Lòng tao như ai làm thay! Thấy chân tao phải đưa ngay vào mồm»

Hai câu nhỏ, mắt non tay lật, Trơ mắt nhìn, đánh mất cả nhân, Bao nhiêu ngon ngọt người ăn, Con hai miệng vô, có phần chất chua, Lời thời kiện cáo, thiệt thua mọi đường!

Trích từ trong sách «Đông-Tây» của ông Nguyễn-văn-Ngọc.

GAM TÁC

Quanh đi quanh lại công là ta, Ra cái gì dân họ làm mà, Ngón lại nhiet-thanh son lạnh ngắt, Con đường danh-thị lại hương qua, Tuoi những kẻ lo vì nước (?), Con hai miệng vô, có phần chất chua, Cái học non song chung mấy triệu, Ai ơi là, những giòng vàng da.

Phạm-thị-Bích.

TÊN NHỮNG TRÒ ĐẠNG

CHAM TRUNG CUỘC

THI KỲ TRƯỚC

Nguyễn-văn-Ngọc - 109, rue Mar-chaise, Saigon.

Trần-triêu-Trung - fils de Trần-triêu-Trung, le poutier Tanpoudou, Saigon.

Quách-văn-Tam - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

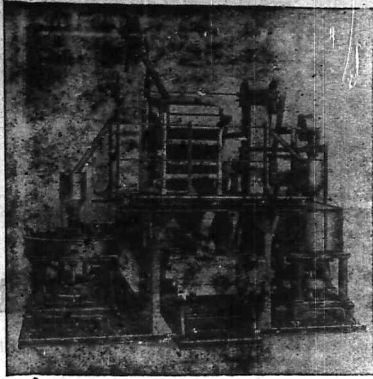
Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

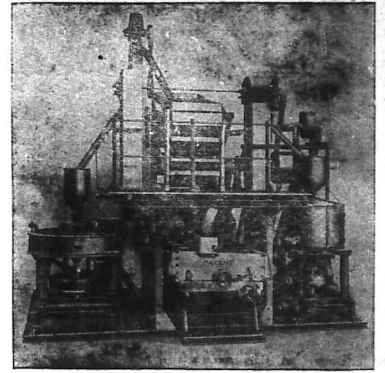
Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Nguyễn-văn-Trung - 201, rue Legrand de la Laizay, Saigon.

Chi em bạn gái ta, ai đã là người có chút nhiệt-tâm với nước, thì cũng đều nên khuyên chống lập học-bổng đảng giúp cho học trò nghèo du-học. Bằng như chống không phải là nhà tư-bổn lớn, thì cũng nên kể ít người nhiều gọi cho «Hội Cựu sanh-viên trường Bôn-quốc» lo lập học-bổng mau thành. Còn ai là người tự mình hoặc lập học-bổng, hoặc giúp một số tiền vào thì lại càng qui hơn. Xưa nay những việc to lớn trong sự Annam; phần nhiều cũng ở tay dân-bà làm ra; có lẽ công-ước lập học-bổng ngày nay là một việc rất có quan hệ cho tương lai của nòi giống Việt-Nam, cũng nhờ tay khue-các làm nên vậy. Chi em bạn gái ta nên làm trước cho dân-ông bắt chước!

Décortiquerie « FILIPINA » 10 tonnes 1 cône

Décortiquerie « FILIPINA » 10 tonnes 1 cône

CÁC ÔNG PHẢI CÓ MỘT DÀN MÁY !!

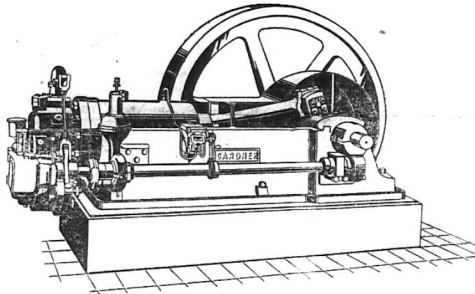
Không phải đi kiếm đâu xa, cũng chẳng phải dự dự chi nữa

DUY CÓ DÀN MÁY

“GARDNER”

Là các ông đang vừa lòng

MÁY NÀY CHẠY
MANH VÀ EM

MÁY NÀY NHE VÀ
KHÔNG TỒN DẦU NHIỀU

NỘI NĂM 1927 ĐÃ BÁN ĐANG 50 CÁI MÁY NÀY

Một cái dàn máy 30 ngựa ở Tân-an, mỗi tháng chạy hết 40 \$ 00
tiền Mazout, điều này có ông Điện-chủ Nguyễn-văn-Nguồn làm
chứng.

Chạy máy này dè dàng lắm, không cần gì phải tay thạo nghề !
Ông Trần-văn-Rang, chủ nhà máy xay lúa ở Thủ-bộ (Cán-giọc)
làm chứng như vậy.

RIZERIE « COLONIAL »

MÁY ẤY CHỈ CÓ TRƯ' BÁN TẠI HÀNG NÀY
**AGENCE FRANÇAISE
D'INDUSTRIE MÉCANIQUE**

104, Boulevard de la Somme, 104

SAIGON

Khít bên hàng bán máy may Singer

